

er tværtimod overbevist om, at den er udført paa en fyldestgjørende Maade, og man har derfor ikke seet nogen Grund til at bevilge dette Beløb. Derfom det kunde paavises, at Revisionen har været mangelfuld, vilde Sagen stille sig noget anderledes, men noget Saadant er ikke paavist.

Det 6te Vædringsforslag angaaer Forskud til Sindssygeanstalten ved Narhhus. Ved denne Post er der ogsaa foreslaaet to Nedsættelser. Den ene af disse er paa 100 Rd. og angaaer et Forhold, som vil være det høie Thing bekendt fra ifjor. Det angaaer nemlig Præsten ved denne Anstalt, der tidligere havde en Løn af 300 Rd. om Aaret for at besørge de præstelige Forretninger ved samme. Ifjor, da Anstalten var bleven bethdeligt udvidet, var det foreslaaet, at Lønnen skulde forhøjes til 500 Rd. Thinget nedsatte imidlertid dette Beløb til 400 Rd. Saar er der gjert samme Forlangende som ifjor, uden at der er anført Noget som helst som Grund derfor. Udvalget har nu troet, at et Honorar af 400 Rd. vilde afgive en passende Godtgjørelse for disse Forretninger, der kun ere Bisforretninger for denne Mand, idet han ved Siden deraf beklæder et andet Præsteembede, der er aflagt med en passende Løn. — Det andet Vædringsforslag, vedrørende samme Post, angaaer en Nedsættelse af 240 Rd. og er begrundet i, at der til Vedligeholdelse af et Dampapparat er forlangt en Sum af 300 Rd. og til Vedligeholdelse af Gasledningen en Sum af 240 Rd. Udvalget har troet, at begge disse Forlangender ere temmelig høie; det har antaget, at disse Vedligeholdelsesarbejder maatte kunne besørges for en Sum af 300 Rd., og det har derfor foreslaaet, at Summen skulde nedsættes med 240 Rd., altsaa til 300 Rd. — Endelig har Udvalget foreslaaet, at der indsættes en ny § 15, der gaaer ud paa, at de ved disse tagne Forbehold ogsaa skulle gjøres gjældende for det kommende Finantsaar, forsaavidt de ikke allerede ere fyldestgjorte. Man har troet, at det var det Forsigtigste at optage disse Forbehold i selve Finantsloven.

Særdt: Jeg har tilladt mig at stille et Underændringsforslag til Ministerens Forslag om Bedingen ved Helsingør. Jeg vilde gjerne have, at Ministerens Forslag skulde gaae igjennem, som det foreligger, men da jeg frygter for, at dette kan have sine Uanskeligheder, har jeg tilladt mig at stille Underændringsforslaget, for at det Udbytte, Staten skal have af den Capital, som den sætter deri, kan blive det samme som det, Udvalget har foreslaaet. Det forekommer mig, at det Princip, der ligger til Grund for Ministerens Forslag, at Staten, der bygger Havnen, ogsaa selv bliver Eier af Bedingen, er correct og rigtigt, og derfor har jeg søgt at hjælpe denne Tanke igjennem. Naar jeg vil bortforpagte endeel af min Eiendom, saa kan jeg lade Forpagteren faae Accord paa de Bygninger, der ere nødvendige, for at han kan drive Eiendommen fordeelagtigt for mig og for sig, men det forekommer mig at være stridende mod alle Eiendomsforhold, at Forpagteren skal eie de Bygninger, der ere nødvendige. Naar jeg vil have et nyt Meieri, kan jeg tænke mig, at Forpagteren faaer Penge til at bygge det for, og at han da forrenter dem, men jeg kan ikke tænke mig, at Forpagteren skulde eie Meieriet, thi der vilde derved fremkomme et underligt Sameieforhold, som jeg ikke kan finde mig tiltalt af. Det forekommer mig, at man ved at antage Fleertallets Forslag vil komme hen til at faae bragt et nyt Sameieforhold istand, et lignende som ved Superficialerbøndergodsset, hvilket vi dog stræbe hen til at faae afløst. Vi maae nemlig huske paa, at det ikke er Helsingørs Commune, men Staten, der eier Havnen, og den eier ikke alene Havnen, men tillige alle de vigtigste Appertinentier til Havnen; den eier alle de faste Bygninger; den har selv bygget og bygger maafee den Dag idag paa de øvrige Bedinger, der ere nødvendige, for at Havnen kan forrente sig. Slutstenen, der netop skal bidrage til, at Havnen skulde forrente sig saa godt som muligt for Staten, er den Ophalingsbeding, der skal staffe Runderne til Havnen og derved give Staten den Indtægt, som er nødvendig med Hensyn til den store Capital, den har stikkende deri. Det forekommer mig, at det vilde være absolut hen-